ei wõtnud seda nõu mite wasta, waid jäi rahuliste wangi hoonesse. Ja kui ta hukkamise tund käes oli, jõi ta julgeste selle kihwtiga täidetud karika seest, mis taale surmaks senna toodi, ja lahkus julgeste kindla lootusega igawese hea elu peale siit kurjast mailmast.

Waat, pagana tark kirja mees
Nii oli oma elu sees. —
Kuis oled, risti usklik, sa?
See peale wõtta mõelda.

---

5. Üks wirk õppija Euklides (üttle Öiklides).

Kreka noore mehe Euklidese isa lin oli Megara; ometi armastas ta enam Ateenas elada, et seal kirja targa Sokratese õppetust kuulda. Aga üks kord said Ateena linna rahwas Megara linna rahwaga waenulaseks ja lasid teada anda, et iga Megara mees, kes aga Ateena linna julgeks tulla, saab kohe kinni wõetud ja surma pandud. See oli nüüd noore õppija Euklidesele üks wäga kurb sõnum. Kül hea meelega oleks ta Sokratest weel kaugemale kuulnud, aga oma elu selle eest ära anda, oli temal ka kallis. Wiimaks wõitis tarkuse armastus ometi elu armastust ära. Ta wõttis nõu, sest keelust mite hoolida, waid iga õhtu hilja salaja Atteena linna pugeda.

Kuulge, kuida ta seda peale hakkas. Iga õhtu, kui päike looja läind, pani ta naeste rahwa riided selga, ja läks nõnda Megara linnast Ateena, mis wähemast kaks penikoormat teine teisest eemal oliwad. Kui ta Ateena linna salamahti peasis, läks ta kohe

Sokratese juure, kes ka walmis nii hea oli ja temale õõ otsa mõnda tundi tarkuse asjust kõneles. Enne kui päike tõusma hakkas, tõttas ja jälle salaja koju poole minema, nõnda et keegi Ateena inimene teda tunda ega näha ei saand.

Nõnda julges see auus noor mees, Euklides, tarkuse pärast elu ja surma peale wälja minna, ja ei tüdinend mite ära, iga päew kaks penikoormat edasi tagasi, se on, neli penikoormat teed käia kartuse wiisil, et aga Sokratest kuulda ja tema käest tarkust õppida saaks.

Kas sina, kuulja, lugeja, ka oleks nõnda teind,
Kui Sokratese õppija, kes palju waewa näind?

---

6. Romulus ja Remus. 753 a. enn. Kr.

Albalonga linnas, Itaalia maal, walitses muiste kunningas Procas. Tema jättis riigi oma kahe pojale, Numitor ja Amulius, selle seadusega, et mõlemad pojad teine teise järele wahetades kordamisi aasta kaupa pidiwad walitsema. Aga Amulius wõitis ja ajas oma wanema wenna Numitori ära, lasi teda kül weel elusse jääda, aga tappis tema poja ära; sest ta kartis, et ta järel tulew sugu ehk saab seda üle kohut ja kurja tema käte maksma. Numitori tüttar aga, Rhea Silvia nimi, sai kaks poega, Romulus ja Remus.

Kui kuningas Amulius seda kuulis, lasi ta need mõlemad poeg lapsed nende ema Rhea Silvia käest ära wõtta, käskis neid ühe küna sisse panna ja Tiberi

Eestimaa rahwa Kalender 1873, lk 22